

Teemu

Teemu on ollut jo lapsesta alkaen vilkas ja sosiaalinen. Hän tutustui helposti muihin lapsiin ja viihtyi hyvin muiden seurassa. Tarhaan Teemu meni 4-vuotiaana ja hän viihtyikin siellä hyvin.

Ongelmia alkoi tulla kun Teemu ei jaksanut keskittyä toimintatuokioiden aikana eikä ruokailutilanteissa. Teemu oli myös huomionhakuinen eikä antanut muiden puhua vaan keskeytti toisten puheet. Tilanne jatkui tällaisena ja Teemun itsetunto mureni ja hän tunsu itsensä epäonnistuneeksi tarhasta jatkuvasti tulevan negatiivisen palautteen vuoksi. Eskarin aikana kävimme noin viisi kertaa psykologilla tarhan painostuksesta, mutta Teemu jatkoi keskittyä hänen kanssaan tosi hyvin tehtäviä tehdessään. Ainoastaan ohi menevä rekka tms. sai Teemun keskittymisen herpaantumaan. Eli psykologi ei havainnut tai löytänyt mitään minkä perusteella olisi tehnyt jonkin diagnoosin.

Ennen kouluun menoa Teemu kävi Järvenpään neurologisessa kuntoutuskeskuksessa tutkimuksissa. Niissä ei ilmennyt muuta kuin että Teemulla oli ”herkät korvat” häiriöille. Muuten Teemu on lahjakas ja nopeaälyinen. Peijaksen lastenpoliklinikalla kävimme myös neurologin vastaanotolla ja hänen mielestään Teemu oli täysin OK. Teemu pääsi kuitenkin aloittamaan koulun pienryhmäluokassa jossa oppilaita oli vain 10. Teemun oli ajoittain vaikea odottaa omaa vuoroa tai istua paikoillaan pitkiä aikoja. Myös vitamiini ja hivenaine tutkimuksissa kävimme. Saimme kasan eri vitamiineja ja hivenaineita syötäväksi, mutta ei niiden syönti vaikuttanut Teemun käyttäytymiseen millään tavalla.

Elokuussa 2005 huomasin Helsingin Sanomissa ilmoituksen Sensomotorisesta keskukselta ja soitin sinne. Ajattelin että se olisi viimeinen oljenkorsi. Ensimmäisellä käynnillä tehtiin alkuhaastattelu ja hoito-ohjelma josta Teemulle olisi hyötyä.

Harjoituksia oli tehtävä joka päivä ja samoin kasettia oli kuunneltava päivittäin. Alkuinnostuksen mentyä Teemu kyllästyi, mutta pienen lahjonnan avulla jaksoi niitä kuitenkin tehdä. Ensimmäisen kontrollikerran, joka oli n. 3 kuukauden kuluttua aloittamisesta, vaihdettiin harjoituksia. Niitä tehtiin myös päivittäin. Teemulle oli perusteltava moneen kertaan miksi niitä oli tehtävä ja mihin ne auttavat. Edelleen pieni lahjonta auttoi Teemua jaksamaan. Teimme harjoitukset iltapäivisin ennen kuin veli ja isä tulivat koulusta ja töistä kotiin. Teemua hieman nolotti jos muut olivat kotona ja näkivät.

Noin 5 kuukauden harjoitusten jälkeen Teemun opettaja soitti ja kysyi mitä olen Teemulle tehnyt, kun hän oli niin muuttunut lyhyessä ajassa. Teemu jaksoi istua tunnilla hiljaa ja oli aivan eri poika kuin pari kuukautta aiemmin. Hän jaksoi keskittyä tehtäviinsä eikä ”hömpännyt” ollenkaan. Kotonakin muutoksen huomasi kun Teemu alkoi lukemaan kirjoja ja jaksoi keskittyä myös harrastukseensa pianonsoittoon paljon paremmin.

Ensi syksynä Teemu aloittaa kolmannen luokan normaaliluokassa ja opettajakin on ollut sitä mieltä että se on täysin sensomotoristen harjoitusten tulosta. Ilman niitä Teemun keskittymiskyky olisi aivan erilaista kuin nyt.